

Dr. Aiguader 18
080 03 Barcelona

Telèfon: 932 688 980
Fax: 932 688 981

Fundació@confavc.cat
www.fundacioconfavc.cat

“Dempeus contra les precarietats, les fronteres i els genocidis”

(Manifest 8M- Grup de Treball Barris Violetes de la CONFAVC)

El moviment feminista de Catalunya **ha optat per aquest lema en la celebració del 8 de Març, Dia Internacional de les Dones**. Es tracta de tres crides que ens interpel·len i que impacten a la nostres vides i a las de les veïnes dels nostres barris.

La precarietat afecta de forma especial a les dones. Segueix existint una bretxa salarial que té molt a veure amb un repartiment desigual de les tasques de cura. Les dones fan treballs feminitzats que són menys valorats social i econòmicament, són les primeres a haver de recórrer a treballar a temps parcial o a agafar excedències, reben menys salari com a complements ja que tenen menys temps per a conceptes com la lliure disponibilitat o tenen menys possibilitats de fer formacions que millorin la seva carrera professional, entre altres factors. **Tot plegat per a cobrir les necessitats de cura del seu entorn**. Les desigualtats de gènere es manifesten també a través de perjudicis i discriminacions. Entre les dones trans, per exemple trobem un 80% d'atur.

“No em dona la vida”. Aquesta queixa que sentim sovint al mercat, a la porta de l'escola, als transports, de les amigues... té a veure amb la pressió de les cures i de les feines precàries que ens prenen el temps. La franja de dones entre trenta i seixanta anys és l'anomenada “generació entrepà”. Es troben lligades entre les cures a la generació anterior, pares i mares i la cura als seus fills i filles, sovint en estructures familiars monomarentals.

La desigualtat de gènere ens roba el nostre temps de vida: el temps propi, per a nosaltres mateixes, però també el temps relacional, per a mantenir les xarxes d'afectes i vincles imprescindibles per a tothom, el temps comunitari, el que dediquem a l'associacionisme de tota mena, que fa créixer en capital social els nostres barris.

El segon eix escollit aquest any és el de les fronteres. Catalunya ha estat sempre terra de migracions. Van ser les onades migratòries dels anys 50 i 60 les que van configurar els barris de les perifèries de les nostres ciutats, però també les que van contribuir a teixir el moviment veïnal del que formem part. **Per això, estem compromeses amb la lluita contra el racisme i contra les discriminacions i la minva de les llibertats de les persones que arriben al nostre país fugint de situacions de guerra, violències i de fam cercant un món millor**. Col·lectius que són objecte d'explotació laboral, en el cas de les dones, essencialment en el sector de les cures. Amb salaris baixos que no permeten superar el llindar de la pobresa.

El tercer eix ens insta a la lluita contra els genocidis. Ens reclamem germanes de les dones i nenes i de totes les persones que són diàriament massacrades a Gaza i altres indrets del món. Reivindiquem que som part d'una humanitat compartida i que el seu patiment no ens és, no ens pot ser aliè. Ens sentim part de un fil lila de dones que han lluitat i lluiten contra les guerres i ens declarem incondicionalment en peu de pau!